

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Cambio cum recambio, seu cum recursa. parag. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

25. Inquires iterum. Dicatum est, ut Cambium hoc sit licitum, oportere, ut illæ tres conditiones concurrant, quas diximus a num:

13. Quo modo igitur se geret vidua, vel homo non multæ literaturæ, qui has non discernit, & solum dat alteri pecuniam suam ad Cambium?

26. Respondeo. Hæc praxis, quæ maximè a *Infra §. 5* hic est cognitu necessaria, explicatur infra *nu. 6. &* *titus. a*
iterum §. 7

§. II.

De Cambio cum Recambio, seu Recursa.

1. **P**RAXIS hujus Cambii (quod Bisuntinum, vel Placentinum apud Lessium b *b Lef. I. 2.* appellatur) nostro anno frequentissima, hujusmodi est. Titius Camfor hic Panormi verbi gratia dat Cajo centum aureos solvendos ab eodem Cajo in proximis Nundinis Placentiæ celebrandis, vel in aliquo Italiae, vel Siciliæ loco. Quoniam vero Cagus neminem habet Placentiæ, vel in illis aliis locis, qui ejus nomine solvat, quod ipse Cagus debet; Ideo Titius offerit eidem Cajo suum Correspondentem, nomine verbi gratia Sejum, residentem in illis locis, offerit, inquam, ut, si cœti est Correspondens Titii cum omni potestate ipsi Sejo concessa ab eodem Titio, ita in hoc negotio, ut sit etiam Correspondens Cagi, & solvat Cambium, id est, dictos centum aureos cum lucro ibi apud Mercatores, seu apud forum decerni solito: Sit autem hoc lucrum nunc verbi gratia aureorum quinque. Acceptata oblatione, scribit ad Sejum Titii, nomine utriusque, puta ejusdem Titii, & dicti Cagi, ut scilicet Sejus accepter creditum Titii, & debitum Cagi, & ut correspondens jam Cagi, solvat Cambium, ejusque lucrum, id est, centum, & quinque aureos, & ut Correspondens Titii eos aureos recipiat, & sic extinguitur Cambium. Sed, quia Sejus, ut correspondens Cagi pecuniam non habet; ideo ipse eidem Sejus, ut correspondens Titii, seu Titii nomine offerit, & dat illam pecuniam sibi eidem, ut Correspondenti, seu Procuratori predicti Cagi, dat, inquam, ad Cambium (quod certè erit secundum Cambium, seu, ut loquimur, Recambio) solendum à Cajo Panormi. Cum accepta ergo hac pecunia Sejus, ut correspondens

dens Cagi, extinguit, seu solvit, ut dictum est, prædictum Cambium primum Panormi celebratum, ita, ut nihil omnino amplius debet, pro dicto primo Cambio, Cagus. Lege Lessium, qui recte notat, si dictus Sejus fugeret, vel decoqueret, Campforem Titium non posse agere nomine suo contra Campflatum Cagum; is enim Cagus jam solvit, Cambium ipsi Camfori Titio.

2. Quoniam vero dictum secundum Cambium patere suum lucrum debet, quod erit verbi gratia aliorum quinque aureorum, qui solvendi erunt à Cajo Panormi, ideo Cagus debet Panormi solvere Titio centum, & decem aureos, id est, centum ex primo capitulo, quinque ex lucro primi Cambii extinti Placentiæ cum pecunia habita à Procuratore Titii & quinque ex lucro Cambii extinguedi Panormi ab eodem Cago.

3. Suppono, ad Justitiam secundi Cambii, Cagum, seu Sejus Procuratorem non cogitad dictum secundum Cambium, posset enim Cagus, seu ejus Procurator extingueri primum Cambium pecunia praesertim sine necessitate sumendi Recambio, vel certe posset sumere Recambio ab alio, quam a Correspondente Titii.

4. Solet autem occurrere, ut Cagus, ne Panormi quidem, promptam eam summam habeat, quam debet Titio, unde rursus totam illam eandem summam, ac, si iterum illam accipisset à Titio ad Cambium, se obligat solvere cum suo lucro iterum Placentiæ, vel alibi, ut rursus fieri, quod modo num. i. diximus, & sic continuatur per multis aliquando annos Cambia, & Recambia, donec re ipsa, & numerata pecunia totum capitale cum omnibus lucris incurrentibus solvat Titio Cagus, nam propterea Mercatores hoc appellant etiam Cambium cum Recursa, recurrit enim, unde incœperat. Et adverte permaxime, rotum hoc negotium, præter primam traditionem illorum centum aureorum Cago à Titio numerato datorum, & præter ultimam hanc solutionem, quam numeratam denique fieri oportebit, tractari, & expediri per solas syngraphas, seu per acceptationes, & dationes crediti, & debiti, quæ in libris dati, & accepti scribantur.

5. Quæret is, qui hanc questionem introspicere cupit: Quando Sejus extinguit primum Cambium Placentiæ, quodnam est prius

<sup>Meld. in
fimma, v.
cambium,
§. 4.</sup> Quod Sejus, ut correspondens Caji solvat, dicta centum, & quinque sibi ipsi, ut vicem Titii tenenti, an, <sup>Meld. in
fimma, v.
cambium,
§. 4.</sup> Quod idem Sejus, ut correspondens ejusdem Titii, det summam illam sibi, ut correspondenti ejusdem Caji ad novum Cambium finiendum postea Panormi? Breviter quodnam est prius extinctio primi Cambii, an instituto secundi?

6. Respondeo, certe in praxi (ut puto) ne à peritis quidem Mercatoribus id advertiturs; ipsi enim solum in libris ratiocinorum scribunt rationem dati, & accepti, idque etiam in eadem hora, ne dicam in eodem temporis momento. Ceterum quid prius, quid posterioris nobis Theologis relinquunt considerandum, nam ipsi pro conscientia satis habent, si intelligant, se meliori modo, (quo licet possunt) solvere primum Cambium, & instituere secundum: Theologi autem non pauci, vel de hoc valde implicite loquuntur, vel certe potius id supponunt, quam declarant. Nos ergo pro nostra virili parte sic discurramus.

7. Puto, posse utcumque dici, quod sit prius solutio primi Cambii, quam institutio secundi, sed expeditius dici, quod sit prior institutio secundi Cambii, quam prius cambii solutio: qui certe posterior modus, quam faciat iustificationi cambii, ex infra dicendis clare colligetur.

8. Prius igitur solveretur cambium primum, quam instituatur secundum, si Sejus, correspondens Titii, per actum suæ voluntatis, verbo, vel scripto ostensum, habeat, quasi per Acceptationem, pro solutis, illos centum & quinque aureos debitos à Cajo; sic enim jam nihil amplius debet Caius pro primo cambio, quia jam est illi remissum à potente illud remittere, nempe à Sejo, qui tota Titii potestate gauder. Esto deinde, quod Caius, seu Sejus nomine Caii, qui talem remissionem acceptavit, relit illam veluti ex gratitudine retrodonare, & instituere secundum cambium ad illam totam pecuniam solvendam. Ita videretur discurrere Naldus.

9. Contra. Posterior finietur cambium primum, & prius instituetur secundum cambium, si Sejus, qui acceptavit creditum Titii & debitum Caji, nunc, ut correspondens Caii, accipiat centum illos, & quinque aureos, ad Recambium Panormi cura suo lucro solvendum; accipiat, inquam, à se ipso, ut correspondenti Titii, & cum illis sic acceptis, extinguat

Tamburinus de Sacramentis.

cambium primum: Ecce quomodo antecedit Recambium, nam cum hac summa habita per dictum Recambium, ipse, ut correspondens Caii, solvit primum cambium sibi ipsi, ut correspondenti Titii. Hunc modum nos insinuavimus num. 1, eundemque insinuat Lefsius b in iis verbis: *Sufficit, quod Campsarius pos- b Leffius l.
sit habere Correspondentem, qui ibi eas pecunias c. nu. 61.
det mutuo, vel ad Cambium. Eundem modum c Delugo
supponit Delugo, c eundemque innuere vi- de Ius. d.
dentur alii Theologi, & merito, nam prior 28.nu.85.
modus suas habet difficultates, quas d. infra 36.87. &
breviter afferemus.*

n. 49. V.

Secundo,

quia.

*Decernitur, an hoc Cambium cum Recambio
licitum sit?*

d. Infra §.

4. nu. 11.

c Mol. d.

1. **Q**uamvis e multi dicant, esse illicitum: 409. Soc. Multi f. tamen, & satis probabiliter Conine. (quos ego sequor) licitum esse, docent cum ap. Delugo explicacione danda mox paragr. quarto. Pro-L. n. 77. batur, quia, si Cajus camparius haberet Merend. Placentiae aliquem amicum, qui ibi solveret ap. Diana cambium contractum Panormi, esset justum p. 9. Tr. 8. cambium, ut supra vidimus; ego etiam, si ref. 67. solvat Procurator, seu correspondens ejusdem f. Nan. Cöf. Caji. Certè, si Cajus, & Titius ipsi iidem se 31. de u- Placentiam conferent, possent ibi per se sur. n. 3. ipsos totum hoc negotium licite absolvere: referes ita quis enim id negare potest? Cum ergo id, sensisse vi- quod per se ipsum quis facere potest, possit rū quendam per legitimum Procuratorem, poterunt Ti- Doctiss. So- tius, & Cajus in casu nostro, per Sejum Pro- ciet. Iesu. curatorem utriusque, idem efficer, nam, Boniñsig. quod idem sit Procurator Caji, & Titii non c. 7. de vitiis contractum; cum saepissime idem pol. Cambii a sit sustinere vices duorum in contractibus, n. 7. S. V. & idem possit esse Procurator multorum, cambium. nec duorum dumtaxat: Sicut autem, si pra- Diana & dictus Sejus esset Procurator Petri, & Anto- p. 3. tr. 8. a nii posset ad mandatum horum, & recipere, ref. 1. & p. & solvere pecuniam aliquo titulo, videlicet s. tr. 8. ref. ex Cenitu, alteri ex his debitam, & tunc reali- 67. Leff. ter fieret vera solutio, quamvis non numera- lib. 2. c. 23 retur pecunia, sed solum transferretur debi- n. 61. Do- rum, & creditum in libris dati, & accepti, ut lug. l.c. Italice dicimus; *Passar le partite*: ita in casu nostro, &c.

2. Non igitur solutio est ficta, ut putant Adversarii, sed vera, & realis, unde, & cam- biuum ex reale, & non fictum. Nec solutio

Cccc

cum